

Житіє твоє **Оче** **Ефреме** чѣдно на землі показалъ **Еси**, велико пощеніе и смиреніе: сегѡ ради тамѡ величество наследовалъ **Еси**, моли спастисѧ ѡ бѣдѣ поющымъ тѧ. **Сергіа** великаго житію послѣдуя преподобне: тѣмже тогѡ великѡ моцно именованіе, ѡ житіа стужалъ **Еси**, **Ефреме** пребогате.

Поетомъ и молитвами тѣло твоє и знурилъ **Еси**, и сегѡ ради сподобилѧ **Еси** видѣти неизреченнаѧ благѧ, гѣже стѣмъ оуготѡвана: съ нимже **Оче** **Ефреме** ѡ насъ молиѧ. **Во:** **Врѡкъ**, и заступленіе, и прибѣжище бѣди ми дѡ рабѡ твоємѡ, и ищѣли ма ѡ безмѣрныхъ слѡзъ воспѣвати пречтѧ: слава житѡ твоємѡ. **Пѣснь 6. ірмосъ:**

Оужасошаѧ вѣчскаѧ ѡ бжественнѣи славѣ твоєи, ты бо нескѡеокрачнаѧ дѡ, имѣла **Еси** во оутрѡбѣ надъ всѣми бѣа, и родила **Еси** безлѣтнаго сѧ, всѣмъ воспѣвающимъ тѧ, миръ подающаѧ.

Чисто житіє твоє ѡ юности потщалеѧ **Еси** преподобне сохранити: тѣмже чистотѡ твою видѣвѡ престѣи дхъ, въ тѧ вселнеѧ.

Иакѡ пребидѣвѡ тлѣннаѧ, вѣчнаѧ **Оче**, сподобилѧ **Еси** пріѧти, по неложномѡ словеси, просите и пріимете: и **Еже** гѣкѡ просилъ **Еси**, сѧ по достоинствѡ пріѧлъ **Еси**.

Мѣсто, **Еже** сподобилѧ пріѧти четныѧ моци твоѧ преподобне, ѡсватисѧ, и по многимъ странамъ прослаблѧемо **Есть**, гѣкѡ въ себѣ моци твоѧ имѣетѡ. **Бгородиченъ:**

Не престѧи молаци, **Егоже** родила **Еси** бгоневѣсто, гѣкѡ сѧ и вѡкъ, разрѣшеніе подати скорбемъ и болѣзнемъ, къ радости нетлѣннѣи ма возведи, процѧ ми согрѣшеніѧ.

Пѣснь 7. ірмосъ:

Бжтвенное сѧ и ввечетное совершающе праздноство, вѡмѡдрѧи бѡмѡтере, пріидите рѡками восплецимъ, ѡ нежъ рѡжднагоѧ бѧ славимъ.

Твое великое житіє и чистотѡ, къ симъ же безмѣрное
и смиреніе